

обиколена съ рѣка. По много то Славяни са скрѣпи въ дълбоки те мѣста и въ трапища та на градски те стѣни, и само малко останали на восточни те врата, и дразнили що то стояха погора та грецы те. Те мѣсляха, защо предъ тяхъ са сички те имъ врагове, направили противъ тяхъ силнѣй юрюшъ. Славяни те начнали да отстъпувать назатъ, а послѣ като чи са уплашили, побягнали; обаче едвамъ только грецы те са спускали подиръ тѣя що то бягаха, и са отдѣлили отъ стѣни те. Славяни те коп то бяха въ трапища та, станали и пресѣкли имъ пѣтя отъ каде грѣда, а що то бѣгаха на предя имъ обжрнали са на грецы те, и сички те ги избѣли на това мѣсто, и послѣ сички те пристѣпили кодъ градътъ. Гражданы те дълго са завардивали отъ стѣни те съ вряло масло, смола и съ камани, обаче послѣ отпѣдани отъ врагове те си отъ запцы те (гидицы те); Славяны те турили стѣлби (мердивени) и влезли въ градатъ. Сички те мѣжи около 15,000 хиляди изсѣкли, богатство то имъ разграбили, а жены те и дѣца та имъ земали въ робство. Първянъ и на тѣя не бывало пощада (аджимакъ), убивали сички те до едного, така що то во всячка Оракія и Илирія на всякадя лежали непогребяни